

[Maisted]

dekoder, og de mennesker, der ville se dansk TV uden reklamer, kunne indløse denne dekoder i stedet for at betale licens.

Svar (7/2 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

I bemærkningerne til det lovforslag om brud på Danmarks Radios monopol, som regeringen fremsatte i begyndelsen af 1984, blev det tilkendegivet, at et kommende dansk TV-2 burde baseres på en blandet licens- og reklamefinansiering. Det blev desuden anført, at der skulle åbnes mulighed for finansiering ved indtægter fra en abonnementsordning, men at man som udgangspunkt måtte være af den opfattelse, at anvendelsen af et abonnementsystem næppe ville være velegnet i forbindelse med opbygningen af et landsdækkende TV-2. Det kunne ikke udelukkes, at abonnements- eller betalings-TV senere kunne komme på tale som supplement til det landsdækkende program.

Lovforslaget baserede sig i denne henseende på den behandling af spørgsmålet, som havde fundet sted i mediekommissionen, jfr. betænkning nr. 986/1983 om et øget dansk TV-udbud.

Der er således ingen planer om at indføre betalings-TV i stedet for licensbetaling for landsdækkende TV-virksomhed. Spørgsmålet om indførelse af abonnements- og betalings-TV i en eller anden form må naturligvis indgå i de videre mediepolitiske overvejelser, og jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at der finder forsøg med betalings-TV sted i den igangværende forsøgsordning vedrørende nærradio og lokal-TV.

Erfaringerne herfra må vurderes bl.a. i sammenhæng med forberedelsen af de bestemmelser, der skal gælde efter forsøgsordningens udløb.

Spm. nr. S 606

Til *industriministeren* (30/1 85) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for årsagerne til, at lov om banker og sparekasser er sat ud af kraft i forbindelse med ministerens aktion over for Kronebanken?«

Begrundelse

Tilsyneladende har tilsynet med banker og sparekasser ikke opfyldt bank- og sparekasseloven, og især har § 48 om fusion m.v. været tilsidesat ved fusionen mellem Sjællandske Bank og Frederiksborg Bank, hvorved især aktionærer fra den tidligere Sjællandske Bank er blevet ført bag lyset.

Svar (8/2 85):

Industriministeren (Stetter):

Begrundelsen for spørgsmålet henviser til fusionen mellem Sjællandske Bank og Frederiksborg Bank. Jeg forstår spørgeren således, at han mener, at bank- og sparekasseloven og især dens § 48 om fusion tilsyneladende ikke er iagttaget ved fusionen.

Bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 48 fastslår alene, at fusion kræver en tilladelse fra industriministeren.

Om sagsforløbet i forbindelse med fusionsansøgningen har jeg indhentet en redegørelse fra tilsynet med banker og sparekasser, hvori det hedder:

»Den 18. maj 1983 fremsendte Frederiksborg Bank A/S via tilsynet med banker og sparekasser en ansøgning til industriministeren om godkendelse i medfør af bank- og sparekasselovens § 48 af fusionen mellem Frederiksborg Bank A/S og Sjællandske Bank.

Med skrivelse af 25. maj 1983 fremsendte tilsynet ansøgningen til industriministeriet. Af skrivelsen fremgik, at fusionen er vedtaget af henholdsvis Sjællandske Banks aktionærer og Frederiksborg Banks aktionærer på generalforsamlinger den 12. april og 3. maj 1983, og at den er i overensstemmelse med kapitel 15 om fusion i aktieselskabsloven.

Selskabsretligt var det Sjællandske Bank, der overtog samtlige aktiver og passiver i Frederiksborg Bank med regnskabsmæssig virkning fra 1. januar 1983.

Enkelthederne vedrørende overtagelsen og vilkårene for dennes gennemførelse fremgår af fusionsplan, fælles fusionsredegørelse, fælles regnskabsopstilling samt udkast til åbningsbalance pr. 1. januar 1983 for den fortsættende bank med revisionspåtegning samt vurderingsmændenes erklæring. Tilsynet gennemgik de medsendte dokumenter, herunder også vurderingsmændenes udtalelser om fusi-